RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 216.051 van 27 oktober 2011
in de zaak A. 200.023/X-14.721.

In zake : Julien HAELTERMAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carina Van Cauter
kantoor houdend te 9552 HERZELE
Pastorijstraat 30
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR VAN HET AGENTSCHAP RUIMTE EN ERFGOED, AFDELING OOST-VLAANDEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 GENT
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 29 april 2011, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2011/0029 van 23 maart 2011 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 12 mei 2011.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 oktober 2011.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jürgen De Staercke, die loco advocaat Carina Van Cauter verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Paul Aerts, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met het bestreden arrest vernietigt de Raad voor Vergunningsbetwistingen de beslissing van 29 oktober 2009 van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan de verzoeker "een verkavelingsvergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het opsplitsen van een perceel in 2 loten (lot 1A en lot 2A) voor het bouwen van twee halfopen bebouwingen met betrekking tot het perceel gelegen te 9550 Herzele, Arestraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 1029A".

3.2. Met betrekking tot het middel waarin de schending wordt aangevoerd “van het gewestplan Aalst – Ninove – Geraardsbergen – Zottegem, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 30 mei 1978, van art. 13.4.3.1. van het K.B. van 28 december 1972, betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, van de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, van art. 4.3.1. § 1 VCRO, van art. 4.4.9. § 1 VCRO, van de artt. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”, oordeelt de Raad voor Vergunningsbetwistingen, wat volgt:

> “De Raad stelt vast dat met de bestreden verkavelingsvergunning toelating wordt gegeven om een terrein op te splitsen in twee loten (1A en 2A). Beide loten zijn bestemd voor de oprichting van een halfopen eengezinswoning. De bouwzone van vermelde loten ligt in woongebied terwijl de achterliggende tuinzone van beide loten grotendeels in het natuurgebied moet gesitueerd worden.
>
> Met de verzoekende partij stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing, door een verkavelingsvergunning te verlenen waarbij de tuinzone van de loten 1A en 2A grotendeels in een natuurgebied liggen, de bestemmingsvoorschriften van het vigerende gewestplan, die onmiskenbaar bindende en verordenende kracht hebben, evenals artikel 13.4.3.1 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen, schendt.
>
> Een zuiver residentiële functie, zelfs voor wat de tuinzone betreft, kan niet in overeenstemming worden gebracht met de bestemming natuurgebied. De verwerende partij, die niet betwist dat het voorwerp van de aanvraag, in het bijzonder de tuinzone van de loten 1A en 2A, gedeeltelijk in natuurgebied is gelegen, had de verkavelingsvergunning, gelet op artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a VCRO, dan ook noodzakelijk moeten weigeren.
>
> In zoverre de verwerende partij bovendien louter verwijzend naar het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos – buitendienst Oost-Vlaanderen, dat overigens geen enkele stedenbouwkundige relevantie heeft, de mening is toegedaan dat zij kennelijk zonder meer op geldige wijze kon afwijken van de vigerende bestemmingsvoorschriften, schendt de bestreden beslissing tevens artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a VCRO en het zorgvuldigheidsbeginsel, evenals de formele en materiële motiveringsplicht.
>
> Het middel is in de aangegeven mate gegrond”.

IV Onderzoek van het enig middel

4.1. In een enig cassatiemiddel voert de verzoeker aan dat de beoordeling door de Raad voor Vergunningsbetwistingen een schending inhoudt van "artikel 13 van het decreet van 21 oktober 1997 'betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu' en van artikel 9,1° van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 'tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu'".

4.2. Het door de verzoeker geschonden geachte artikel 13, §1 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, bepaalt:

> "§ 1. De Vlaamse regering kan alle nodige maatregelen nemen voor het natuurbehoud, ten behoeve van de bestaande natuur ongeacht de bestemming van het betrokken gebied, evenals voor de instandhouding van het natuurlijk milieu binnen de groen-, park-, buffer- en bosgebieden van de uitvoeringsplannen, van kracht in de ruimtelijke ordening, en meer bepaald voor:
> 1° de bescherming, de instandhouding, de ontwikkeling of het herstel van natuurlijke of deels natuurlijke habitats of ecosystemen, met inbegrip van de waterrijke gebieden van internationale betekenis;
> 2° de bescherming, de instandhouding en ontwikkeling van natuurlijke of halfnatuurlijke vegetaties;
> 3° de bescherming, de instandhouding en de ontwikkeling van de wilde inheemse fauna en flora en van de trekkende wilde diersoorten en hun habitats;
> 4° de bescherming, de instandhouding en ontwikkeling van kleine landschapselementen;
> 5° de bescherming, de instandhouding en ontwikkeling van de natuur in de bebouwde omgeving;
> 6° het regelen van de toegang tot en het gebruik van het natuurlijke milieu, met inachtneming van het bepaalde in artikel 35, § 1. Voor de natuurreservaten en het VEN of onderdelen van het VEN houdt dit eveneens het regelen in van de toegang tot de voor het verkeer minder belangrijke openbare wegen. Worden beschouwd als voor het verkeer minder belangrijke openbare wegen: alle openbare of gedeelten van openbare wegen liggend in de natuurreservaten of het VEN, met uitzondering van de openbare wegen die ingericht zijn voor het gewone gemotoriseerde verkeer voor zover deze in hoofdzaak bestemd zijn als doorgangsweg. De toegang tot deze wegen kan slechts wettig worden

aangeduid in de vorm en op de wijze zoals bepaald door de Vlaamse regering".

4.3. Artikel 9, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, bepaalt:

> "Indien er, wanneer van toepassing, uitdrukkelijk voldaan is aan de bepalingen van artikel 14 van het decreet, inzake de zorgplicht, artikel 16 van het decreet, inzake het vermijden van vermijdbare natuurschade of 36ter van het decreet, inzake de bescherming van speciale beschermingszones, gelden de in dit hoofdstuk opgenomen verbodsbepalingen en vergunningsplichten niet wanneer ze activiteiten betreffen die :
> 1° hetzij worden uitgevoerd op huiskavels van een vergunde woning en/of bedrijfsgebouw en gelegen binnen een straal van maximum 100 meters rondom de vergunde woning en/of bedrijfsgebouw voor zover ze respectievelijk bewoond of in gebruik zijn. Deze straal wordt beperkt tot 50 meter als groengebied, parkgebied, buffergebied of bosgebied bestreken wordt. Voor zover gelegen binnen groengebieden, parkgebieden, buffergebieden en bosgebieden wordt dit beperkt tot het kadastraal perceel van de vergunde woning en/of bedrijfsgebouw met een maximale straal van 50 meter rondom de vergunde woning en/of bedrijfsgebouw".

4.4. Artikel 4.3.1., § 1, 1°, a) VCRO bepaalt:

> "§1. Een vergunning wordt geweigerd:
> 1° indien het aangevraagde onverenigbaar is met:
> a) Stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken".

De "Afwijkingsmogelijkheden" van de stedenbouwkundige voorschriften zijn bepaald in afdeling 1 van hoofdstuk IV van titel IV VCRO (artt. 4.4.1. tot en met 4.4.10).

4.5. De bepaling van artikel 13 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu laat aan de Vlaamse regering enkel toe om alle nodige maatregelen te nemen voor het natuurbehoud, ten behoeve van de bestaande natuur, ongeacht de bestemming van het betrokken gebied.

4.6. Het enig middel dat er van uitgaat dat het voormelde artikel 13 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu de vergunningverlenende overheid toelaat om af te wijken van de voor het gebied geldende stedenbouwkundige voorschriften, faalt naar recht.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig oktober 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,

bijgestaan door

Astrid Truyens,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Astrid Truyens **Roger Stevens**